

En Minister, der ikke har medunderskrevet en saadan kongelig Akt, bliver, hvad enten denne er forsynet med nogen ministeriel Medunderskrift eller ganske mangler saadan, ansvarlig for Beslutningen, naar han enten har tilraadet den eller deltager i dens Udførelse eller, for saa vidt Beslutningens Genstand ligger indenfor hans Forretningsomraade, har undladt at indgive Modforestilling efter at være bleven vidende om den.

For Regeringshandlinger af Kongen, der ikke fremtræde i skriftlig Udfærdigelse, er en Minister ansvarlig under de samme Betingelser som i forrige Stykke angivet.

§ 4.

For Undladelse af en Regeringshandling, hvis Udførelse i Henhold til Grundloven eller den øvrige Lovgivning paahviler Kongemagten, vil Ansvarret, ifald der om Undladelsen er udfærdiget en kongelig Beslutning, falde paa Ministre efter Regelen i § 3, 1ste og 2det Stk. Er ingen kongelig Beslutning udfærdiget om Undladelsen, er enhver Minister, der har bidraget til at hindre, at den paagældende Regeringshandling foretoges, saavel som den Minister, indenfor hvis Forretningsomraade den undladte Regeringshandling vilde ligge, ansvarlig for den skete Undladelse.

§ 5.

For de paa en Ministers Vegne af en underordnet udfærdigede ministerielle Beslutninger er Ministeren ansvarlig, for saa vidt han har givet den underordnede almindelig eller særlig Bemyndigelse til at udfærdige Beslutningen af det Indhold, hvormed den er udfærdiget, eller han, vidende om, at Beslutningen, naar han ikke hindrede det, vilde blive udfærdiget af dette Indhold, har undladt at give fornøden Befaling for at hindre det.

§ 6.

For Handlinger, der foretages af underordnede ved Udførelsen af en Beslutning, for hvilken Ministeren efter det foregaaende bærer Ansvarret, er han ansvarlig, for saa vidt som deres Foretagelse har været et af Ministeren selv betegnet eller et nødvendigt eller dog som naturligt forudsat Middel til Beslutningens Gennemførelse.

§ 7.

Opkræves Statsskat, eller afholdes Statsudgift, der ikke har saadan Hjemmel, som Grundlovens § 49 kræver, bliver enhver derfor efter Reglerne i denne Lov ansvarlig Minister, naar han dermed har forbundet den Hensigt at unddrage den paagældende Skatteopkrævning eller Udgiftsafholdelse fra Kongens eller Rigsdagens Beslutning eller har handlet med Bevidsthed om, at han ikke vilde kunne faa det paagældende Skatte- eller Udgiftsbeløb bevilget af Kongen og Rigsdagen, at straffe med Embedsfortabelse og efter Omstændighederne tillige med Fængsel eller Bøde. Naar han paa den Tid, Dommen afsiges, ikke er i Embede, bliver han at straffe med Fængsel eller Bøde.

Der bliver ved Udmaalingen af Straffen for uhjemlet Afholdelse af Statsudgift at tage Hensyn til, om intet har været bevilget til den paagældende Udgift, eller om der kun er forbrugt mere end dertil bevilget.

Afholdes en Statsudgift, der ikke har saadan Hjemmel, som Grundlovens § 49 kræver, er den eller de Ministre, som i Henhold til Reglerne i denne Lov bære Ansvarret for Udgiftens Afholdelse, pligtige, medmindre den savnede Hjemmel i en Finanslov eller Tillægsbevillingslov maatte være meddelt, eller Kongen og Rigsdagen